

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2681

гр. София, 13.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в закрито заседание на 13.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **3328** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118а, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и чл.166, от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Т. М. Ж., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22, чрез адв. В.Г. срещу Решение №1040-21-219 от 27.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, и е потвърдено разпореждането.

В сезираща съда жалба наред с искането за отмяна на решението, поради противоречие с материалноправните и процесуални разпоредби, се съдържа и искане за спиране изпълнението на обжалваното разпореждане. Единственият мотив изложен относно искането по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК е наличието на уважителни причини, без да са посочени конкретните причини.

Административният орган, изпращайки преписката не е взел отношение по направеното искане за спиране.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

В процесния случай, с подадена жалба Т. М. Ж. е обжалвал Решение № 1040-21-219 от 27.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено разпореждане по чл. 114 КСО. В конкретния случай, искането за спиране на изпълнението е направено едновременно с оспорването на решението, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В производството по делото съдът следва да разгледа само искането за спиране на изпълнението на оспореното разпореждане, на основание чл.166 АПК

В жалбата не е изложено твърдение по това искане за настъпване на вреди, както и не

са представени доказателства във връзка с по чл.166, ал.2 АПК.

От представените по делото с административната преписка писмени доказателства се установява, че с разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е разпоредено на жалбоподателя да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 5654.42 лева за периода от 16.02.2016 до 26.02.2016 г; 10.06.2016 г. до 23.06.2016 г.; 08.07.2016 г. до 21.07.2016 г. и от 08.12.2016 г. до 06.04.2017 г.

Разпореждането е обжалвано по реда на чл. 117, ал. 2 от КСО.

С Решение № 1040-21-219 от 27.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, жалбата на Т. Ж. срещу разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е отхвърлена и разпореждането е потвърдено разпореждането.

По силата на чл. 118а, ал. 1 и 2 от КСО, обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт и на управителя на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. Изпълнението може да бъде спряно от административния съд при условията по чл. 117а, ал. 2 и 4 за решенията, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в". Искането за спиране на изпълнението се прави едновременно с подаване на жалбата и съдът се произнася в 7-дневен срок.

В разглеждания случай не е спорно, че процесното разпореждане е от категорията на актовете по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО – с него е постановено възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4 от с.з.

Разпоредбата на чл. 117а, ал. 2 и 4 от КСО сочи, че изпълнението на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" се спира по искане на задълженото лице, ако предостави обезпечение в размер на главницата и лихвите. Това в процесния казус, не е сторено от Т. М. Ж.. Последният не е предоставил каквото и да е обезпечение, с което ще се гарантира изпълнението на оспореното разпореждане, ако същото влезе в законна сила, поради което не са налице условията за спиране допуснатото по закон предварително изпълнение на разпореждането по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО.

За пълнота следва да се отбележи, че предварителното изпълнение на посоченото разпореждане е допуснато по силата на самия закон - чл. 118а, ал. 1 от КСО. За тази хипотеза законът цели да защити важни държавни или обществени интереси или да предотврати други последици в смисъла и обхвата на приложното поле на изброените в общата норма на чл. 60 от АПК критерии. Същевременно не е изключена съдебната проверка на законосъобразността на наложеното предварително изпълнение.

Целта на допуснатото по закон предварително изпълнение е защитата на особените правила за разпределяне на средствата, набирани от Националния Осигурителен Институт и защитата им от злоупотреби с тях.

Допуснатото с разпоредбата на чл. 118а, ал. 1 от КСО предварително изпълнение на разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, съдържа в себе си преценката на законодателя за наличие на особено важен държавен и обществен интерес, който следва да бъде гарантиран. Колизията между този защитен интерес и частния интерес - в случая на жалбоподателя, следва да бъде разрешена с оглед значимостта на последния. В тази връзка принципно не е изключена възможността обичаен икономически интерес да е основание за защита по чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от

АПК, стига да е особено важен и да няма алтернативно решение.

В случая оспорващият не е доказал възможността за настъпването на трудно поправими вреди. Общо наведените доводи в тази връзка, не съдържат конкретни аргументи. Твърденията са по-скоро хипотетични и лишени от фактическа и правна обосновка, а именно „уважителни причини“, без да е посочен конкретно техния вид и характер.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, потвърдено с решение Решение № 1040-21-219 от 27.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ-С. град е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл.118а от КСО и чл.166 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 70 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. М. Ж., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22, чрез адв. В.Г. за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на разпореждане № РВ-3-21-00695922 от 23.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ, [населено място], потвърдено с решение № 1040-21-219 от 27.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ, [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: